

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO KONTROLIERIUS

PAŽYMA DĖL X SKUNDO PRIEŠ LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJĄ

2014-01-23 Nr. 4D-2013/1-799
Vilnius

I. SKUNDO ESMĖ

1. Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius gavo X (toliau vadinama ir pareiškėja) skundą dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau vadinama – VRM) pareigūnų atsisakymo spręsti jų kompetencijai priklausančius klausimus ir skundo persiuntimo nagrinėti skundžiamai institucijai – Policijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau vadinama ir PD prie VRM).

2. Pareiškėja skunde nurodo:

2.1. [duomenys neskelbiami]

2.2. „Tačiau LR vidaus reikalų ministerijos tarnautojai gauto skundo nenagrinėjo, nors pranešime aiškiai buvo nurodyta, kad patikrinimas pradėtas Lietuvos generalinio komisaro pavedimu, o grubiai pažeisdami LR viešojo administravimo įstatymo 23 straipsnio 5 punktą (**draudžiama persiųsti skundą nagrinėti viešojo administravimo subjektui, jo administraciniam padaliniui arba perduoti nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui ar darbuotojui, kurių veiksmams yra skundžiami**), persiuntė skundą nagrinėti Policijos departamentui prie LR VRM.“

2.3. „[...]. Buvo labai netikėta, kad atsakymą į pateiktą skundą gavau iš PD prie VRM Imuniteto valdybos, kurios veiksmus ir prašiau ištirti skunde. [...].“

II. TYRIMAS IR IŠVADOS

3. Gavęs pareiškėjos skundą Seimo kontrolierius raštu kreipėsi į Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministeriją dėl informacijos ir ją patvirtinančių dokumentų (kopijų) pateikimo.

Skundo tyrimui reikšmingos faktinės aplinkybės

4. Iš Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pateiktos informacijos ir dokumentų (kopijų) nustatyta:

4.1. VRM 2013-03-25 buvo gautas pareiškėjos 2013-03-22 skundas dėl PD prie VRM Imuniteto valdybos pareigūnų veiksmų, kuriame ji prašė įvertinti, ar teisėtai dėl jos buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas dėl galbūt įvykdyto pareigūno vardo pažeminimo, ir, siekiant, kad pradėtas tarnybinis patikrinimas būtų atliktas objektyviai ir nešališkai, prašė teisės aktų nustatyta tvarka pavesti jį atlikti kitiems VRM kompetentingiems struktūriniais padaliniais.

4.2. „VRM, atsižvelgusi į minėto skundo turinį ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo [...] (PVĮ) 12 straipsniu, skundo ir jo priedų kopijas 2013 m. kovo 28 d. raštu Nr. 1D-3307(12) [...] persiuntė Policijos departamentui prie VRM pagal kompetenciją įvertinti pareiškėjos skunde nurodytas aplinkybes ir atsakyti pareiškėjai.“

4.3. „Vidaus reikalų ministrui nesuteikta teisė perimti ar atlikti tarnybinio nusižengimo tyrimą dėl policijos pareigūnų, todėl pareiškėjos X 2013 m. kovo 22 d. skundas dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo jos atžvilgiu teisėtumo pagal kompetenciją nagrinėti buvo persiustas Policijos departamentui prie VRM.“

Toks paaiškinimas Seimo kontrolieriui buvo motyvuojamas tuo, jog:

4.3.1. „Pagal Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo [...] 30 straipsnio 7 dalį sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams ir sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką, taip pat šio straipsnio 2 dalyje nurodytų motyvuotų išvadų apie tyrimų rezultatus ir priimtų sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą perdavimo atitinkamiems asmenims terminus ir tvarką nustato Vyriausybė. Pažymėtina, kad VTĮ [Valstybės tarnybos įstatymo] 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad statutiniams valstybės tarnautojams šio įstatymo 28 straipsnis („Valstybės tarnautojų atsakomybė“), 29 straipsnio („Tarnybinės nuobaudos“), 2. 5 ir 6 dalys, 30 straipsnis („Tarnybinių nuobaudų skyrimas“) ir 31 straipsnis („Tarnybinės nuobaudos išnykimas“) taikomi be išlygų.“

4.3.2. „Remiantis Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977 [...], 3 punktu, tarnybinio nusižengimo tyrimas pradedamas valstybės tarnautoją, įtariamą padariusi tarnybinį nusižengimą, į pareigas priėmusio asmens arba, jeigu valstybės tarnautoją į pareigas priima Lietuvos Respublikos Seimas, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, savivaldybės taryba, Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininko, Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko, savivaldybės mero iniciatyva arba jiems gavus oficialią informaciją apie valstybės tarnautojo tarnybinį nusižengimą.“

4.3.3. „Pagal PVĮ 12 straipsnio 1 dalies 11 punktą, policijos generalinis komisaras vykdo kitus įstatymų ir kitų teisės aktų suteiktus įgaliojimus. Todėl policijos pareigūno tarnybinio nusižengimo tyrimą turi teisę pradėti ir tarnybinę nuobaudą skirti tik policijos generalinis komisaras arba teritorinės policijos įstaigos viršininkas (įtariamą padariusi tarnybinį nusižengimą į pareigas priėmęs asmuo). Pagal PVĮ 12 straipsnio 3 dalies nuostatas, policijos generalinis komisaras turi teisę atšaukti pavaldžių policijos pareigūnų priimtus neteisėtus sprendimus, išskyrus sprendimus administracinių teisės pažeidimų ir baudžiamosiose bylose, todėl tik policijos generalinis komisaras gali nutraukti neteisėtai pareiškėjos atžvilgiu pradėtą tarnybinį patikrinimą.“

4.4. PD prie VRM Imuniteto valdybos viršininkas Donatas Malaškevičius 2013-04-16 raštu Nr. 5-16-S-327 pateikė pareiškėjai atlikto „tarnybinio patikrinimo dėl X veiksmų išvados Nr. 5-16-IS-2 kopiją“.

Skundo tyrimui reikšmingi teisės aktai

5. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo (toliau vadinama – VTĮ arba Įstatymas):

5.1. 2 straipsnio („Pagrindinės įstatymo sąvokos“) 6 dalyje nustatyta, kad „**statutinis valstybės tarnautojas** – valstybės tarnautojas, kurio tarnybą reglamentuoja įstatymo patvirtintas statutas arba Diplomatines tarnybos įstatymas, nustatantys specialias priėmimo į valstybės tarnybą, tarnybos atlikimo, atsakomybės ir kitas su tarnybos ypatumais susijusias sąlygas, ir (ar) turintis viešojo administravimo įgaliojimus jam nepavaldžių asmenų atžvilgiu.“

5.2. 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse reglamentuota:

„1. Šis Įstatymas be išlygų taikomas valstybės tarnautojams, išskyrus statutinius valstybės tarnautojus.

2. Statutiniams valstybės tarnautojams šio Įstatymo 3¹ straipsnis, 9 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir 4 dalis, 15 straipsnis, 16 straipsnio 4 ir 6 dalys, 16¹ straipsnis, 17 straipsnis, 18¹ straipsnis, 18³ straipsnis, 19 straipsnis, 28 straipsnis, 29 straipsnio 2, 5 ir 6 dalys, 31 straipsnis, 31¹ straipsnis, 32 straipsnis, 33 straipsnis, 34 straipsnis, 34¹ straipsnis, 38¹ straipsnis, 39 straipsnio 1 dalis, 42 straipsnio 2 dalis, 43 straipsnio 5 dalies 9 punktą, 44 straipsnio 1 dalies 19 ir 20 punktai ir šio Įstatymo VI skyrius taikomi be išlygų. Kitos šio Įstatymo nuostatos statutiniams valstybės tarnautojams taikomos tiek, kiek jų statuso nereglamentuoja jų statutai ar Diplomatines tarnybos įstatymas.“

6. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau vadinama – VAI) 23 straipsnio 4 ir 5 dalyse reglamentuota:

„4. Jeigu viešojo administravimo subjektas neturi įgaliojimų priimti administracinės procedūros sprendimą dėl skunde išdėstyto klausimo, jis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas perduoda skundą viešojo administravimo subjektui, kuris turi reikiamus įgaliojimus, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu paaiškėja, kad, pradėjus administracinę procedūrą, skundą tuo pačiu klausimu pradėjo nagrinėti ir teismas, administracinė procedūra sustabdoma, kol teismas išnagrinės skundą, ir apie tai pranešama asmeniui.

5. Draudžiama persiųsti skundą nagrinėti viešojo administravimo subjektui, jo administracijos padaliniui arba perduoti nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui ar darbuotojui, kurių veiksmai yra skundžiami.“

7. Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo (toliau vadinama – PVI):

7.1. 7 straipsnio 1 dalies 8 punkte reglamentuota: „Vidaus reikalų ministras vykdo su policijos veikla susijusius kitus įstatymų, Vyriausybės nutarimų ir kitų teisės aktų suteiktus įgaliojimus.“

7.2. 10 straipsnyje reglamentuota, kad „policijos veiklą įstatymų nustatyta tvarka kontroliuoja vidaus reikalų ministras bei tam įgaliotos institucijos. Policijos įstaigų vidaus kontrolės tvarką nustato policijos generalinis komisaras.“

7.3. 12 straipsnio 3 dalyje reglamentuota, kad „policijos generalinio komisaro įsakymai ir nurodymai privalomi jam pavaldiems policijos pareigūnams. Jis turi teisę atšaukti pavaldžių policijos pareigūnų priimtus neteisėtus sprendimus, išskyrus sprendimus administracinių teisės pažeidimų ir baudžiamosiose bylose.“

8. Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymu patvirtinto Vidaus tarnybos statuto (toliau vadinama – Statutas):

8.1. 26 straipsnyje (akto redakcija, galiojusi nuo 2013-01-01 iki 2013-07-01, aktuali nagrinėjamu atveju) buvo reglamentuota:

„[...]

6. Esant duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, atliekamas tarnybinis patikrinimas. **Vidaus reikalų ministras**, gavęs duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, **gali pavesti Vidaus reikalų ministerijos administracijos padaliniui, atliekančiam tarnybinius tyrimus ir patikrinimus (toliau – tyrimų padalinys), atlikti tarnybinį patikrinimą**

dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo. Jeigu dėl šio tarnybinio nusižengimo vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigūnas eina pareigas, jau yra pradėtas tarnybinis patikrinimas, vidaus reikalų ministro pavedimu šis tarnybinis patikrinimas perduodamas atlikti tyrimų padaliniui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų įstaigoje nebeatliekamas. Vidaus reikalų ministras gali pavesti tyrimų padaliniui įvertinti vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą. Pareigūną į pareigas skiriantis vadovas, priimdamas sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui, atsižvelgia į vidaus reikalų ministro patvirtintą tyrimų padalinio atlikto tarnybinio patikrinimo išvadą arba į vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumo ir pagrįstumo įvertinimą, kuriam pritarė vidaus reikalų ministras.

[...].

10. Tarnybinių patikrinimų atlikimo bei tarnybinių nuobaudų skyrimo ir panaikinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.“

8.2. 26 straipsnyje (aktuali akto redakcija, galiojanti nuo 2013-12-30) reglamentuota:

„[...].

7. Kai yra duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, atliekamas tarnybinis patikrinimas. **Vidaus reikalų ministras, gavęs duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, gali pavesti Vidaus reikalų ministerijos administracijos padaliniui, atliekančiam tarnybinius tyrimus ir patikrinimus (toliau – tyrimų padalinys), atlikti tarnybinį patikrinimą dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo. Jeigu dėl šio tarnybinio nusižengimo vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigūnas eina pareigas, jau yra pradėtas tarnybinis patikrinimas, vidaus reikalų ministro pavedimu šis tarnybinis patikrinimas perduodamas atlikti tyrimų padaliniui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų įstaigoje nebeatliekamas. Vidaus reikalų ministras gali pavesti tyrimų padaliniui įvertinti vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą.** Pareigūną į pareigas skiriantis vadovas, priimdamas sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui, atsižvelgia į vidaus reikalų ministro patvirtintą tyrimų padalinio atlikto tarnybinio patikrinimo išvadą arba į vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumo ir pagrįstumo įvertinimą, kuriam pritarė vidaus reikalų ministras.

[...].

12. Tarnybinių patikrinimų atlikimo bei tarnybinių nuobaudų pareigūnams skyrimo ir panaikinimo tvarką, taip pat sprendimų dėl pareigūnų, atleistų iš vidaus tarnybos, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą ir dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

13. Ginčai, kilę dėl tarnybinių nuobaudų paskyrimo, sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.“

9. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2013-08-27 įsakymu Nr. 1V-308 patvirtintos Tarnybinių patikrinimų atlikimo bei tarnybinių nuobaudų skyrimo ir panaikinimo tvarkos (toliau vadinama – Tvarka):

9.1. 6 punkte (akto redakcija, galiojusi nuo 2011-09-04 iki 2013-08-28, aktuali nagrinėjamu atveju) buvo reglamentuota, kad: „tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūra pradedama vadovui, turinčiam teisę skirti tarnybinę nuobaudą, ar kitam pareigūnui, turinčiam teisę pavesti atlikti tarnybinius patikrinimus, gavus asmens skundą, tarnybinį pranešimą, prokuroro nutarimą išskelti drausminę bylą, žiniasklaidoje paskelbtą ar kitokią informaciją apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą (toliau – informacija apie galimą tarnybinį nusižengimą) ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną pavedus tarnybinius nusižengimus tiriančio padalinio vadovui ar kitam pareigūnui (toliau – tikrintojas) atlikti tarnybinį patikrinimą. Jeigu informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą gauna pareigūno tiesioginis vadovas, neturintis teisės skirti tarnybinę nuobaudą ar pavesti atlikti tarnybinius patikrinimus, jis privalo ne vėliau kaip kitą darbo dieną raštu perduoti šią

informaciją vadovui, turinčiam teisę skirti tarnybinę nuobaudą ar pavesti atlikti tarnybinius patikrinimus. Prireikus tarnybiniam patikrinimui atlikti gali būti sudaroma komisija. **Vidaus reikalų ministras turi teisę pavesti atlikti tarnybinių patikrinimą Vidaus reikalų ministerijos Teisės departamentui (toliau – Teisės departamentas) dėl bet kurio pareigūno galimo tarnybinio nusižengimo. Vidaus reikalų įstaigoje pradėtas tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų ministro pavedimu gali būti perduotas atlikti Teisės departamentui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų įstaigoje nebeatliekamas.**“

9.2. 24 punkte reglamentuota, kad „vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą vidaus reikalų ministro pavedimu vertina Teisės departamentas.“

9.3. 6 punkte (aktuali akto redakcija, galiojanti nuo 2013-08-28) reglamentuota, kad „[...] **Vidaus reikalų ministras turi teisę pavesti atlikti tarnybinių patikrinimą Vidaus reikalų ministerijos Teisės departamentui dėl bet kurio pareigūno galimo tarnybinio nusižengimo. Vidaus reikalų įstaigoje pradėtas tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų ministro pavedimu gali būti perduotas atlikti Teisės departamentui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų įstaigoje nebeatliekamas.**“

9.4. 26 punkte reglamentuota, kad „žemesnių pagal pavaldumą tikrintojų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą vertina aukštesnės pagal pavaldumą įstaigos tikrintojai, pavedus aukštesnės pagal pavaldumą įstaigos pareigūnui, turinčiam teisę pavesti atlikti tarnybinius patikrinimus.“

9.5. 27 punkte reglamentuota, kad „vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą vidaus reikalų ministro pavedimu vertina Teisės departamentas.“

Išvados

10. Seimo kontrolierius, atlikęs pateiktos informacijos, dokumentų bei pirmiau nurodytų teisės aktų analizę, konstatuoja:

10.1. Pareiškėja, nesutikdama su PD prie VRM Imuniteto valdybos pareigūnų veiksmais jos atžvilgiu, 2013-03-22 pateikė skundą VRM, kuriame prašė įvertinti, ar teisėtai dėl jos buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas, ir, siekdama, kad pradėtas tarnybinis patikrinimas būtų atliktas objektyviai ir nešališkai, prašė teisės aktų nustatyta tvarka pavesti jį atlikti kitiems VRM kompetentingiems struktūriniais padaliniais.

10.2. Pareiškėjos 2013-03-22 skundą dėl tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimo teisėtumo, pradėto jos atžvilgiu, teisėtumo VRM 2013-03-28 persiuntė nagrinėti PD prie VRM.

11. Įvertinęs pirmiau konstatuotus faktus bei pažymos 6, 8–9 punktuose išdėstytą teisinį reglamentavimą, Seimo kontrolierius daro išvadą, kad tiek pareiškėjos kreipimosi su skundu į VRM metu, tiek šiuo metu galiojančių teisės aktų nuostatos **suteikia teisę vidaus reikalų ministrui pavesti VRM administracijos padaliniiui atlikti tarnybinių patikrinimą dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo.**

Todėl teiginiai, jog „Vidaus reikalų ministrui nesuteikta teisė perimti ar atlikti tarnybinio nusižengimo tyrimą dėl policijos pareigūnų“, ir dėl to pareiškėjos 2013-03-22 skundas dėl „tarnybinio nusižengimo tyrimo jos atžvilgiu teisėtumo pagal kompetenciją nagrinėti buvo persiustas Policijos departamentui prie VRM“ (pažymos 4.3 punktas), yra nepagrįsti.

12. Pareiškėjos skunde taip pat prašė įvertinti, ar teisėtai dėl jos buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas. Pagal teisės aktų nuostatas tarnybinio patikrinimo pradėjimo teisėtumo tyrimą turėjo atlikti VRM ir pateikti pareiškėjai teisiškai argumentuotą atsakymą, nurodyti jo apskundimo tvarką ir terminus.

Be to, VAĮ 23 straipsnio 5 dalyje imperatyviai nustatyta, kad draudžiama persiusti skundą nagrinėti viešojo administravimo subjektui, jo administracijos padaliniiui arba perduoti nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui ar darbuotojui, kurių veiksmai yra skundžiami.

13. Nurodytos aplinkybės sudaro pagrindą išvadai, kad VRM pareigūnai, persiūsdami pareiškėjos skundą nagrinėti institucijai, kurios struktūrinio padalinio veiksmus ji skundė ir nepateikdami teisiškai motyvuoto atsakymo dėl tarnybinio tyrimo patikrinimo pradėjimo teisėtumo, neveikė taip, kaip teisės aktais buvo įpareigoti ir įsipareigoję veikti, todėl iš esmės galimai užkirto kelią objektyviam ir nešališkam pareiškėjos veiklos tarnybiniam patikrinimui.

Seimo kontrolierius taip pat pažymi, kad VRM, nusišalindama nuo galimybės įvertinti PD prie VRM padalinio - Imuniteto valdybos - pareigūnų veiksmų teisėtumą ir pagrįstumą, nesilaikė Viešojo administravimo įstatymo imperatyvių nuostatų nepersiųsti skundo nagrinėti skundžiamai institucijai, tuo sukėlė pareiškėjai pagrįstas abejones atlikto tarnybinio patikrinimo objektyvumu ir sumenkino VRM, kaip pagrindinės institucijos atliekančios Lietuvos Respublikos vidaus reikalų srities valstybės valdymo funkcijas ir įgyvendinančios valstybės politiką šiose srityse, autoritetą.

14. Apibendrinant tai, kas pirmiau išdėstyta, pareiškėjos skundas dėl Vidaus reikalų ministerijos pareigūnų veiksmų yra pagrįstas.

15. Kadangi PD prie VRM Imuniteto valdybos atlikto tarnybinio patikrinimo dėl X veiksmų 2013-04-15 išvados Nr. 5-16-IS-2 pagrįstumas nagrinėjamas teisme, todėl siūlyti VRM dar kartą išnagrinėti pareiškėjos skundą dėl tarnybinio patikrinimo pradėjimo teisėtumo yra netikslinga.

III. SEIMO KONTROLIERIAUS SPRENDIMAS

16. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Seimo kontrolierius nusprendžia:

X skundą pripažinti pagrįstu.

IV. SEIMO KONTROLIERIAUS REKOMENDACIJOS

17. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 14 punktu, Seimo kontrolierius rekomenduoja vidaus reikalų ministrui Dailiui Alfonsui Barakauskui užtikrinti, kad nagrinėjant asmenų skundus Vidaus reikalų ministerijoje būtų griežtai laikomasi Viešojo administravimo įstatymo nuostatų reikalavimų.

18. Vadovaudamasis Seimo kontrolierių įstatymo 20 straipsnio 3 dalimi, prašyčiau šią rekomendaciją išnagrinėti ir apie jos nagrinėjimo rezultatus informuoti iki 2014-02-17.

Seimo kontrolierius

Augustinas Normantas